

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

Nr 124

Wydawstwo i Redakcja „Kurier Czeszochowski”
Czeszochowa, Adolf Hitler Allee 52. Tel. 23-45 i 23-46
Ważność 63.
Konto pocztowo-telegraficzne 634.
Dla ogłoszeń obowiązują cenniki Nr. 1.

Czeszochowa, czwartek 25 maja 1944 r.

Wychodzi co tydzień raz w tygodniu. Abonament miesięczny wynosi 4 zł. (Prócz tego porto 23 gr.)
Zamówienia przyjmowane są przez wszystkie Urzędy Pocztowe w Gen. Gub.

Rok VI.

Angielska polityka rezygnacji

Prof. Kozłowski
ofiara bombowców USA

BERLIN, 25 maja. — „Polityka „Appeasement”, czyli bezapelacyjnego wypelniania nienasyconych żądań bolszewików, trwa dalej bez przerwy — takie stwierdzenie zamieszcza dyplomatyczny współpracownik dziennika „Berliner Börsenzeitung” na czelu swego artykułu, w którym przedstawia systematyczne ustępstwa Anglo-Amerykanów wobec Sowietów. Publika niemiecki przytacza trzy wydarzenia z ostatniego czasu, jako nowe decydujące punkty polityki podporządkowania się Anglo-Amerykanom żądaniom bolszewickim:

- 1) Zawarcie t. zw. układu o administracji krajów europejskich, które mają być zdobyte.
- 2) artykuł rzecznika Roosevelta, dziennikarza amerykańskiego Lippmana, na temat usprawiedliwionych żądań sowieckich, co do wolnego dostępu do mórz.
- 3) komunistyczny dokument grecko-bułgarski w sprawie utworzenia unii bałkańskich republik sowieckich.

Polityka podziału świata na strefy interesów, która zdaniem Hulla powinna należeć do okresu zamierzonej przeszłości, rozpoczęła się z chwilą zawarcia układu Motowa — Benesa i powierzenia misji Tito. — Jak wiadomo, układ powyższy został zawarty ponad głowami Angli i Stanów Zjednoczonych i stanowi ostrzeżenie bolszewickie wobec jakiegokolwiek próby zawierania przez kogokolwiek innego, jak przez Związek Sowiecki, jakiegokolwiek układów, sojuszków lub wysuwaną terytorialnych żądań w strefie Europy wschodniej i środkowej. W międzyczasie, pod płaszczykiem uregulowania spraw krajów europejskich, które mają być zdobyte, zawarła kilka układów, nie będących niczym innym, jak tylko próba rywalów, celem stworzenia równowagi światowej, uzyskania awansów dyplomatycznych od wschodu do zachodu, stworzenia sobie tytułów prawnych do usadowienia się w krajach europejskich i położenia ręki na możliwie wielkich częściach upragnionej zdobyczy na kontynencie europejskim.

Najbardziej interesujący spośród tych układów dotyczy Norwegii, która brytyjska polityka przedwojenna uważała zawsze za własny bezsporny obszar wpływów. Obecnie w polityce tej nastąpił zupełny odwrót. Związek Sowiecki zgłosił swoje roszczenia do „współokupacji” Norwegii i uzyskał zgodę Anglo-Amerykanów. Jeżeli w Skandynawii nie rozumiemy jeszcze, co oznacza ten układ w sprawie Norwegii, wówczas wystarczy przeczytać artykuł Lippmana na temat „Prawa Sowietów do dostępu do Atlantyku przez Morze Bałtyckie”. Lippman oczekuje od krajów skandynawskich, łącznie ze Szwecją, zawarcia definitywnego układu wojskowego, celem zabezpieczenia Morza Bałtyckiego, jako otwartej drogi komunikacyjnej pomiędzy Związkiem Sowieckim a mocarstwami za-

chodnimi”. Innymi słowami Morze Bałtyckie ma się stać morzem bolszewickim.

Publika niemiecki pisze dalej dosłownie: „Interesującym jest fakt, że wyrażenie Lippman w swym artykule uznaje ogólnikowo roszczenie Sowietów w sprawie dostępu do ciepłych mórz, jednak na razie wstrzymał się z przytoczeniem argumentów i konkretnych projektów w zakresie obszaru skandynawskiego. Równocześnie nie rozwiódł się szczegółowo na temat dostępu do Morza Śródziemnego, ponieważ ten temat jest zbyt drażliwy. Jeżeli chodzi o ten obszar, to z całą wyrazistością wypowiedział się komunistyczny dokument grecko-bułgarski. W dokumencie tym zdecydowano już, że „republik sowieckie Bałkanów będą sięgały aż Morza Egejskiego i cieśnin Morza Czarnego”.

Komentator niemiecki podkreśla, że za-

daniem konferencji imperialnej było stwierdzenie, czy i w jaki sposób dążyć się skoordynować Imperium Brytyjskie pod względem wojskowym, gospodarczym i politycznym do tego stopnia jednolitości, aby było w stanie wystąpić jako równo rzedny partner wobec obu pozostałych kołosów, po czym kończy: „Tylko zwarte imperium, którego polityka zagranicza była by kierowana jednolitością przez Londyn, by łączy w stanie utrzymać się do pewnego stopnia pomiędzy obu kolosami, które Churchill wprowadził do gry bez powodu, wynikającego z narodowej konieczności. Wprawdzie Churchill udaje, jak gdyby Londyn był ośrodkiem świata. Rzeczywistość jednak, w miarę przeciągania się wojny, demaskuje coraz bezwzględniej rezygnację Imperium Brytyjskiego ze swego czołowego stanowiska”.

Tułaczka 5.000 żołnierzy polskich skończyła się pod Cassino

SZTOKHOLM, 25 maja. — Po stronie alianckiej potwierdzają wiadomość, że polskie kontyngenty wojskowe, które w obecnej chwili, w mundurach angielskich, walczą na froncie południowo-włoskim wraz z wojskami pomocniczymi Północnej Afryki, Indji i różnych części Imperium Brytyjskiego, poniosły niezwykle wysokie straty. Jedno ze sprawozdań londyńskich stwierdza, że pewna kompania wojsk polskich, która walczyła w rejonie Cassino, musiała być wycofana z walki, ponieważ pozostało z niej tylko 6-tu ludzi. Większa część kontyngentów polskich została już dotychczas w tych walkach zmniejszowana. Już po pierwszych dniach walk na południowym froncie włoskim obliczono wysokość strat formacji polskich na około 5.000 żołnierzy.

Wymienione jednostki polskie zostały utworzone z kontyngentów 6. żołnierzy armii polskiej, którzy w roku 1939 dostali się do nielub bolszewickiej i zostali deportowani w głąb Związku Sowieckiego. Po długich rokowaniach, dzięki pośrednictwu rządu angielskiego, udało się — jak wiadomo — generałowi Sikorskiemu doprowadzić do zwolnienia znacznej części 6. polskich żołnierzy z obozów sowieckich. Tych polskich żołnierzy, drogą przez Iran, przejeżdżając przez Turcję, wojskowe i wreszcie sformowały ich w nowe jednostki i wyszkoliły w mundurach brytyjskich na Bliskim Wschodzie. Niedawno przewieziono te polskie kontyngenty do południowych Włoch, gdzie obecnie, na rozkaz dowództwa alianckiego, wzięły udział w toczących się tam walkach. Jak słychać, znaczne części

tych polskich jednostek miały przejść na stronę niemiecką.

Echa wizyty księdza Orlemańskiego w Moskwie

BERNO, 25 maja. — W formie sensacyjnej donosi prasa Stanów Zjednoczonych o motywach podróży moskiewskiej księdza Orlemańskiego. Zwraza się uwagę na to, że Orlemański nie zdecydował się na to, że podróże na własną rękę, ale że został on zaproszony przez Stalina osobiście. Departament stanu w Waszyngtonie, który w takich wypadkach bardzo niechętnie udziela zezwolenia na wyjazd, otrzymał od Roosevelta polecenie, aby wydał paszport Orlemańskiemu. Noszone się pierwotnie z myślą wysłania do Moskwy nie Orlemańskiego, lecz wybitniejszego pod względem politycznym prezidenta polskiego syndykatu robotniczego w radzie polsko-amerykańskiej, Leona Krzywickiego. Ostatecznie jednak Moskwa zaprosiła Orlemańskiego, którego przychylność dla Sowietów stanowisko jest znane, oraz profesora Oskara Langego. — W kołach zbliżonych do prawicy polskiej, łącznie z prawicowym odłamem socjalistów, panuje niesłychane rozgorzenie z powodu podróży dwóch tych Polaków.

Walki we Włoszech przybierają na sile Skoncentrowany atak lotnictwa niemieckiego na Szeptówkę

Z GŁÓWNEJ KWATERY FUHRERA, 25 maja. — Naczelna Komenda Niemieckiego Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 24 maja: Nieprzyjaciel, ze wzrastającą gwałtownością, kontynuował swój wielki atak z przyczeką desantowego Nettuna. Przy użyciu bardzo znacznych sił artylerii i czołgów oraz przy oparciu licznych formacji lotniczych, bliskiego wsparcia, udało mu się na kilku odcinkach dokonać głębszych wzmagań w nasz front. Szczególnie z chywdy stron miejscowości Cisterna są w toku ciężkie walki. Na zachodnim skrzydle frontu południ-

wego oraz na pełnym rozpadnie terenie górzystym, pomiędzy Sonnino — Vallecorsa, toczą się ciężkie walki. Punkt ciężkości walk w dniu wczorajszym spoczywał znowu w rejonie Pico — Pontecorvo. Nieprzyjacielowi, atakującemu na szerokim froncie, nasze dzielne wojska przeciwstawiały się w punktach ciężkości walk i powstrzymały go. Zniszczone przy tym 51 czołgów nieprzyjacielskich. Na odcinku Piedimonte nieprzyjaciel przeprowadził wczoraj tylko słabsze bezskuteczne natarcia.

Na froncie wschodnim, prócz skutecznych akcji własnych oddziałów wypadowych, doszło tylko do nieznacznych działań bojowych. Silne eskadry niemieckiego lotnictwa bojowego przeprowadziły ostatniej nocy skoncentrowany atak na węzłowy punkt kolejowy Szeptówkę. Zaobserwowano silne pożary i eksplozje.

Bombowce północno-amerykańskie zastatkowały wczoraj kilka miejscowości na okupowanych obszarach zachodnich oraz w Niemczech południowo-zachodnich. W rejonie miasta Saarbrücken powstały szkody w budynkach i straty w ludziach. Padły cztery samoloty brytyjskie zrzucały ubiegłej nocy bomby na Berlin i w rejonie nadreńsko-westfalskim.

W nocy na 23 maja, w różnych rejonach morskich Kanatu La Manche, doszło do licznych potyczek pomiędzy jednostkami uszczelniającymi marynarki wojennej i śmigłowcami brytyjskimi, podczas których uszkodzono kilka śmigłowców nieprzyjacielskich.

W godzinach południowych dnia wczorajszego nieprzyjacielskie łódki podwodna zatopia w porcie hiszpańskim Santa Catalina koło Bilbao — tamże w ten sposób postanowienia prawa międzynarodowego — zakotwiczonej tam sarowice niemieckiej.

Skuteczne operacje japońskie w Chinach

TOKIO, 25 maja. — Główna Cesarska Kwatera Japońska komunikuje we środę: 1) Jednostki armii japońskiej, w ścisłym współdziałaniu z silnymi jednostkami japońskimi, które podjęły nowy wypad na odcinku Szansi w południowym kierunku, zniszczyły już główną siłę czungkińskich jednostek w pierwszej strefie wojennej i posuwają dalej swoje operacje.

2) Część japońskich jednostek obserwuje obecnie ruchy czungkińskich sił zbrojnych w Loyang. Ilość czungkińskich sił, które zostały już odepchane na tym obszarze, ocenia się na 3 dywizje.

3) Rezultaty, jakie osiągnięto od początku obecnych operacji aż do 21 maja, są następujące: 34.800 zabitych nalicezono na polach bitwy, a liczba jeńców wynosi około 9.400 ludzi. Zestrzelono 18 nieprzyjacielskich samolotów, wśród których 5 z wszelkim prawdopodobieństwem. Zdobycy wojenna wynosi 206 armat różnego kalibru, 725 ciężkich i lekkich karabinów maszynowych, 11.000 karabinów, 108 pojazdów motorowych, 6 lokomotyw, 129 wagonów kolejowe. Straty Japończyków wynoszą 808 ludzi, którzy padli w bitwie.

SZANGHAI, 25 maja. Ofensywa japońska przeciwko wojskom czungkińskim w prowincji Honan zaznacza się coraz wyraźniej jako wielki sukces wojskowy Japończyków.

Angielskie i amerykańskie komunikaty nie zaprzeczają, że ważne miasto Loyang znajduje się silnie w rękach Japończyków oraz, że Japończycy opanowali znowu linie kolejową Pekin — Hankan. Jeszcze w przed-

nym okresie chińsko-japońskiej wojny nie był Czungking w tak ciężkich opalach jak dzisiaj, kiedy chińskie wojskowe, jak dać, między Czungkingiem gorzko użala się na zastój w amerykańskich dostawach sprzętu wojennego i stoi bezradny przed ciężkimi uderzeniami ofensywnymi Japończyków na obszarze Honan.

Marszałek Pétain w Rouen powitany okrzykami „śmierć Anglikom”

PARYŻ, 25 maja. — Alianckie ataki powietrzne na terytorium francuskie w ostatnim czasie, zwłaszcza od ataku na Rouen, wywołały wśród ludności francuskiej takie uczucie nienawiści wobec lotników terrorystycznych, że władze niemieckie żywią największe obawy o życie i bezpieczeństwo załóg zestrzelonych samolotów alianckich. Lotników, zeskakujących na spadochronach, udaje się tylko z trudem ochronić przed lynchem ze strony oburzonej ludności francuskiej. Stale mnożą się wypadki, w których organom niemieckiej policji udaje się w ostatniej minucie wywać lotników alianckich z rąk rozgorzonego tłumu.

Niemieckie czynniki rządowe widzieli się zmuszone do zwrócenia w odpowiedzialnej formie uwagi ludności francuskiej, że w żadnym haskiego statutu o wojnie lądowej

wszelkie zagrożenie na ciele i życiu członków sił zbrojnych stron prowadzących wojnę przez ludność cywilna jest bezprawiem i z tego powodu przy całym zrozumieniu rozgorzenia ludności wobec zestrzelonych lotników terrorystycznych, tego rodzaju wypadki muszą być tłumione wszelkimi środkami.

Rozgorzenie ludności francuskiej przybrało już takie rozmiary, że ludność ta nie pomija żadnej sposobności, aby ujawnić jej z całą wyrazistością. Szczególnie wspanie użyczyła spontaniczna demonstracja, jaką urządziła ludność Rouen w czasie wizyty szefa państwa francuskiego, marszałka Pétaina, w rocznicę spalenia Joanny d'Arc przez Anglików na rynku w Rouen. Ludność przyjęła marszałka podnieconymi okrzykami „Śmierć Anglikom” itp.

